

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 6. juli 2016
(OR. en)**

2015/0096 (COD)

PE-CONS 14/16

**PECHE 131
CODEC 411**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om en flerårig
genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og
Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/...

af ...

**om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav
og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 383 af 17.11.2015, s. 100.

² Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2016(endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ er at sikre en udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, så der skabes økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtige betingelser.
- (2) Unionen er part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet² ("konventionen").
- (3) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT"), der er nedsat ved konventionen, vedtog på sit 15. ekstraordinære møde i 2006 henstilling 06-05 om indførelse af en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der ophører i 2022 ("genopretningsplanen"). Nævnte henstilling trådte i kraft den 13. juni 2007.
- (4) Genopretningsplanen tager hensyn til de forskellige redskabstypers særlige egenskaber og fangstmetoder. Ved gennemførelsen af genopretningsplanen bør Unionen og medlemsstaterne bestræbe sig på at fremme det kystnære fiskeri og anvendelsen af fiskeredskaber og fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning, herunder redskaber og teknikker, der anvendes inden for traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri, og derved bidrager til en rimelig levestandard for de lokale økonomier.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

² International konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

- (5) ICCAT-henstilling 06-05 blev gennemført i EU-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007¹.
- (6) På sit 16. ekstraordinære møde i 2008 vedtog ICCAT henstilling 08-05 om ændring af henstilling 06-05. Henstilling 08-05 fastsatte med henblik på at genopbygge tunfiskebestanden bestemmelser om gradvis reduktion af de samlede tilladte fangstmængder i perioden 2007-2011, restriktioner for fiskeriet i visse områder og perioder, et nyt mindstemål for almindelig tun, foranstaltninger vedrørende sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, foranstaltninger vedrørende opdræt og fiskerikapacitet samt bestemmelser om styrkelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion.
- (7) ICCAT-henstilling 08-05 blev gennemført i EU-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 302/2009².
- (8) På sit 17. ekstraordinære møde i 2010 vedtog ICCAT henstilling 10-04 om ændring af henstilling 08-05. Med det formål at genopbygge tunfiskebestanden indeholder henstilling 10-04 bestemmelser om en yderligere reduktion af den samlede tilladte fangstmængde og fiskerikapaciteten og om styrkelse af kontrolforanstaltningerne, navnlig dem, der vedrører overførsel og anbringelse i bur. Henstillingen omfatter også bestemmelser om yderligere rådgivning i 2012 fra ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik ("SCRS") om identifikation af gydepladser og om oprettelse af reservater.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007 af 17. december 2007 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 520/2007 (EUT L 340 af 22.12.2007, s. 8).

² Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 (EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1).

- (9) Forordning (EF) nr. 302/2009 blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 500/2012¹ for i EU-retten at gennemføre de reviderede internationale bevarelsesforanstaltninger, der er fastsat i henstilling 10-04.
- (10) På sit 18. ekstraordinære møde i 2012 vedtog ICCAT henstilling 12-03 om ændring af henstilling 10-04. For at gøre genopretningsplanen mere effektiv blev der i henstilling 12-03 fastsat tekniske foranstaltninger vedrørende overførsel og anbringelse i bur af levende almindelig tun, nye fangstrapporteringskrav, bestemmelser om gennemførelsen af ICCAT's program for regionale observatører, og fangstperioderne blev ændret. Nævnte henstilling styrkede desuden SCRS' rolle med hensyn til vurdering af bestanden af almindelig tun.
- (11) På sit 23. ordinære møde i 2013 vedtog ICCAT henstilling 13-07 om ændring af henstilling 12-03, hvor der blev indført mindre ændringer af fangstperioderne, som ikke har nogen konsekvenser for EU-flåden. Ved samme lejlighed vedtog ICCAT desuden henstilling 13-08, som supplerer genopretningsplanen. Ved henstilling 13-08 blev der fastlagt fælles procedurer for anvendelsen af stereokamerasystemer til at foretage skøn over mængderne af almindelig tun under anbringelse i bur, og der blev indført en fleksibel startdato for stangfartøjer og dørgefartøjer, der fisker i det østlige Atlanterhav.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 500/2012 af 13. juni 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 157 af 16.6.2012, s. 1).

- (12) Forordning (EF) nr. 302/2009 blev yderligere ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 544/2014¹ med henblik på gennemførelse i EU-retten af vigtige foranstaltninger i henstilling 12-03 og 13-08 om f.eks. fangstperioder.
- (13) På sit 19. ekstraordinære møde i 2014 vedtog ICCAT henstilling 14-04 om ændring af henstilling 13-07 og om ophævelse af henstilling 13-08. Herved blev nogle af de gældende kontrolbestemmelser forenklet, procedurerne for anvendelsen af stereokamera under anbringelse i bur blev yderligere specificeret, og der blev i genopretningsplanen indført særlige foranstaltninger vedrørende frisætning og håndtering af døde fisk.
- (14) Henstilling 14-04 er bindende for Unionen.
- (15) Samtlige ændringer af genopretningsplanen, som ICCAT vedtog i 2012, 2013 og 2014, og som endnu ikke er gennemført i EU-retten, bør gennemføres i EU-retten. Eftersom denne gennemførelse vedrører genopretningsplanen, hvis mål og foranstaltninger er fastlagt af ICCAT, omfatter nærværende forordning ikke alle de elementer vedrørende flerårige planer, som er anført i artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 544/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 163 af 29.5.2014, s. 7).

- (16) Forordning (EU) nr. 1380/2013 fastlægger begrebet bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse. For at sikre sammenhæng skal ICCAT-begrebet mindstestørrelse gennemføres i EU-retten som bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse. Henvisningerne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98¹ til mindstestørrelser for almindelig tun bør derfor læses som henvisninger til bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i nærværende forordning.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende forordning med hensyn til overførsel og anbringelse i bur samt registrering og rapportering af faststående tunfiskens og fartøjers aktiviteter bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011².
- (18) Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 302/2009 er forældede, navnlig fordi de nu er omfattet af andre EU-retsakter. Andre bestemmelser bør ajourføres for at afspejle ændringer i lovgivningen, navnlig som følge af vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1380/2013.

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (19) Der er navnlig tale om Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹, hvorved der oprettes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse gennem en global og integreret strategi, så alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011² om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008³ fastsættes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Disse retsakter omfatter nu visse af de elementer, der reguleres i forordning (EF) nr. 302/2009, og navnlig artikel 33 om håndhævelsesforanstaltninger og bilag VIII om fartøjsovervågningssystemmeddelelser ("FOS-meddelelser"). Disse bestemmelser bør derfor ikke gentages i nærværende forordning.
- (20) I henhold til gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 finder de omregningsfaktorer, der er vedtaget af SCRS, anvendelse til at beregne rundvægtsækvivalenten for forarbejdet almindelig tun, herunder i forbindelse med nærværende forordning.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

² Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

³ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

- (21) Dertil kommer Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/156/EU¹, der er vedtaget i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009. Nævnte gennemførelsesafgørelse fastsætter bl.a. målbenchmarks og mål for kontrollen med fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
- (22) I ICCAT-henstilling 06-07 fastsættes der krav om et prøveudtagningsprogram til bestemmelse af antal pr. størrelsesklasse i forbindelse med opdræt af almindelig tun. Nævnte bestemmelse blev gennemført ved artikel 10 i forordning (EF) nr. 302/2009. Det er ikke nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser om nævnte prøveudtagningsprogram i nærværende forordning, eftersom programmet nu er fuldt ud omfattet af de programmer, der er indført ved punkt 83 i henstilling 14-04, som skal gennemføres ved nærværende forordning.
- (23) Forordning (EF) nr. 302/2009 bør af klarheds-, forenklings- og retssikkerhedsgrunde derfor ophæves.

¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/156/EU af 19. marts 2014 om et specifikt kontrol- og inspektionsprogram for fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, sværdfisk i Middelhavet og sardin og ansjos i den nordlige del af Adriaterhavet (EUT L 85 af 21.3.2014, s. 15).

- (24) Med henblik på, at Unionen opfylder sine internationale forpligtelser i henhold til konventionen, fastsætter den delegerede forordning (EU) 2015/98 undtagelser fra landingsforpligtelsen for almindelig tun som fastlagt i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den delegerede forordning (EU) 2015/98 gennemfører visse bestemmelser i ICCAT-henstilling 13-07, der fastsætter en forpligtelse til udsmid og frigivelse for fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i visse tilfælde. Nærværende forordning behøver derfor ikke omfatte sådanne forpligtelser til udsmid og frigivelse og vil således ikke berøre de tilsvarende bestemmelser i den delegerede forordning (EU) 2015/98 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der generelle bestemmelser om Unionens anvendelse af den genopretningsplan, der er defineret i artikel 3, nr. 1.
2. Denne forordning gælder for almindelig tun (*Thunnus thynnus*) i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Artikel 2

Formål

Formålet med denne forordning er i overensstemmelse med den genopretningsplan, der er defineret i artikel 3, nr. 1), at nå frem til en biomasse for almindelig tun, der svarer til det maksimale bæredygtige udbytte i 2022, med mindst en 60 % sandsynlighed for at nå dette formål.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "genopretningsplan": den flerårige genopretningsplan for almindelig tun, som gælder fra 2007 til 2022, og som ICCAT har anbefalet

- 2) "fiskerfartøj": ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervsmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabriksskibe, støttefartøjer, bugserbåde, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe
- 3) "fangstfartøj": et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun
- 4) "fabriksskib": et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- 5) "hjelpefartøj": ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport-/opdrætsbur, et notfartøjs net eller et faststående tunfiskenet til en udpeget havn og/eller til et fabriksskib
- 6) "bugserfartøj": ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure
- 7) "støttefartøj": ethvert andet fiskerfartøj som omhandlet i nr. 2)
- 8) "fiske aktivt": et fangstfartøjs eller et faststående tunfiskens målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode
- 9) "fælles fiskeri": ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer i fællesskab, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle

- 10) "overførsel":
- i) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur
 - ii) enhver overførsel af levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur
 - iii) enhver overførsel af et bur med almindelig tun fra én bugserbåd til en anden bugserbåd
 - iv) enhver overførsel af levende almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet akvakulturbrug
 - v) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et faststående tunfiskenet til et transportbur
- 11) "kontroloverførsel": yderligere overførsel som følge af en anmodning fra en operatør/akvakulturbruger eller kontrolmyndighederne med henblik på at kontrollere antallet af fisk, der overføres
- 12) "faststående tunfiskenet": et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder almindelig tun ind i et aflukke eller en række aflukker, hvor fiskene befinder sig, indtil de høstes
- 13) "anbringelse i bur": overførsel af levende almindelig tun fra et transportbur eller et faststående tunfiskenet til opdrætsbure
- 14) "opdræt": anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og efterfølgende fodring med henblik på opfodning og at øge deres samlede biomasse
- 15) "akvakulturbrug": et brug, der anvendes til opdræt af almindelig tun fanget i faststående tunfiskenet og/eller af notfartøjer
- 16) "høst": slagtning af almindelig tun på akvakulturbrug eller i faststående tunfiskenet

- 17) "omladning": overførsel af hele eller en del af fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj. Aflæsning af død almindelig tun fra et notfartøjs net eller en bugserbåd til et hjælpefartøj betragtes ikke som omladning
- 18) "sportsfiskeri": ikkeerhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har et nationalt sportsfiskertegn
- 19) "rekreativt fiskeri": ikkeerhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende ikke er medlemmer af en national sportsfiskerforening og ikke har et nationalt sportsfiskertegn
- 20) "stereokamera": et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder
- 21) "kontrolkamera": et stereokamera og/eller konventionelt videokamera, der anvendes med henblik på den kontrol, der er fastsat i denne forordning
- 22) "BCD" eller "elektronisk BCD": et fangstdokument for almindelig tun. Henvisningen til BCD erstattes, når det er relevant, med eBCD
- 23) "ansvarlig medlemsstat" eller "medlemsstat, der er ansvarlig": den flagmedlemsstat eller medlemsstat, under hvis jurisdiktion det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget henhører, eller, hvis akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet er på åbent hav, den medlemsstat, hvor tunfiskenetoperatøren eller akvakulturbrugeren er etableret

- 24) "opgave II": den opgave II, der er defineret af ICCAT i "Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish" (tredje udgave, ICCAT 1990)
- 25) "CPC": kontraherende parter i konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, organisationer eller fiskeriorganisationer
- 26) "konventionsområdet": det geografiske område, der er omfattet af ICCAT's foranstaltninger som fastsat i konventionens artikel 1.

Artikel 4

Fartøjslængde

Ved fartøjslængde forstås i denne forordning længde overalt.

Kapitel II

Forvaltningsforanstaltninger

Artikel 5

Betingelser for forvaltningsforanstaltninger

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskeris fiskeindsats svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Overførsel af eventuelle ubrugte kvoter er forbudt.
3. Befragtning af EU-fiskerifartøjer til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er forbudt.

Artikel 6

Forelæggelse af årlige fiskeriplaner, forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten og forvaltningsplaner for opdræt

1. Senest den 31. januar hvert år sender hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, Kommissionen:
 - a) en årlig fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der benyttes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - b) en årlig forvaltningsplan for fiskerikapaciteten, som sikrer, at medlemsstatens fiskerikapacitet er i overensstemmelse med den kvote, den har fået tildelt.
2. Kommissionen indsamler de i stk. 1 omhandlede planer og indarbejder dem i Unionens fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplan. Kommissionen sender denne plan til ICCAT's sekretariat senest den 15. februar hvert år, således at ICCAT kan drøfte og godkende den.
3. Senest den 15. april hvert år skal hver medlemsstat, der har til hensigt at ændre den gældende ICCAT-plan for opdrætskapacitet, sende en årlig forvaltningsplan for opdræt til Kommissionen, som videresender den til ICCAT's sekretariat.

Artikel 7
Årlige fiskeriplaner

1. Den årlige fiskeriplan, som hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, forelægger, skal indeholde oplysninger om de kvoter, der er tildelt hver af de redskabsgrupper, der er omhandlet i artikel 11 og 12, herunder oplysninger om:
 - a) for fangstfartøjer på over 24 m, der er opført på den i artikel 20, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsliste, den individuelle kvote de har fået tildelt, samt hvilke foranstaltninger der er truffet til at sikre, at de individuelle kvoter og bifangstbegrænsninger overholdes
 - b) for fangstfartøjer på under 24 meter og faststående tunfiskenet, som et minimum den kvote der er tildelt producentorganisationer eller grupper af fartøjer, der fisker med en lignende redskabstype.
2. Uanset stk. 1, litra a), kan den individuelle kvote, der er tildelt hvert fangstfartøj på over 24 meter, forelægges senest 30 dage inden starten af den fangstperiode, der gælder for hvert sådant fartøj.
3. De pågældende medlemsstater meddeler Kommissionen eventuelle senere ændringer af den årlige fiskeriplan eller de individuelle kvoter tildelt fangstfartøjer på over 24 meter, der er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra a), mindst tre dage før udøvelsen af den aktivitet, som den pågældende ændring vedrører. Kommissionen meddeler sådanne ændringer til ICCAT's sekretariat mindst 48 timer før udøvelsen af den aktivitet, som den pågældende ændring vedrører.

Artikel 8
Tildeling af fiskerimuligheder

I overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvender medlemsstaterne gennemsigtige og objektive kriterier, herunder af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, og de bestræber sig endvidere på at fordele de nationale kvoter ligeligt blandt de forskellige fartøjskategorier under hensyntagen til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri og sørge for incitamenter for EU-fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fangstmetoder med reduceret miljøbelastning.

Artikel 9
Forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten

1. Den årlige forvaltningsplan for fiskerikapaciteten, som hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, indsender, skal opfylde kravene i denne artikel.
2. Det maksimale antal faststående tunfiskenet, der er registreret i en medlemsstat, og det maksimale antal fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og som må benyttes til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere eller lande almindelig tun, fastsættes i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
3. Det maksimale antal fiskerfartøjer, og den dertil svarende bruttotonnage, der fører en medlemsstats flag, og som fisker efter almindelig tun, begrænses til det antal fartøjer og den dertil svarende samlede bruttotonnage, der førte den pågældende medlemsstats flag, og som fiskede efter, opbevarede om bord, omladede, transportererede eller landede almindelig tun fra den 1. januar 2007 til den 1. juli 2008. For fangstfartøjer gælder begrænsningen pr. redskabstype.

4. I bilag I er der fastsat yderligere betingelser for fastsættelsen af det maksimale antal fartøjer, der må få udstedt tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til den undtagelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2.
5. Det maksimale antal faststående tunfiskenet, som en medlemsstat må benytte til fiskeri efter almindelig tun, begrænses til det antal faststående tunfiskenet, som den pågældende medlemsstat havde udstedt tilladelse til pr. 1. juli 2008.
6. Uanset denne artikels stk. 3 og 5 kan en medlemsstat, der godtgør, at den er nødt til at udvide sin fiskerikapacitet for at kunne udnytte sin kvote fuldt ud, for 2016 og 2017 beslutte at inkludere et højere antal fartøjer og faststående tunfiskenet i sine årlige fiskeriplaner som omhandlet i artikel 7.
7. Hver medlemsstat skal for 2016 og 2017 begrænse antallet af notfartøjer til det antal notfartøjer, den udstedte tilladelse til i 2013 eller 2014. Dette gælder ikke for notfartøjer, der fisker i medfør af undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra b).
8. Ved udarbejdelsen af forvaltningsplanerne for fiskerikapaciteten skal hver medlemsstat beregne sit fiskerikapacitet på grundlag af de højeste fangstrater pr. fartøj og pr. redskab som skønnet af SCRS i dets rapport fra 2009 og godkendt af ICCAT's gennemførelseskomité på det særlige møde i 2010¹. Hvis SCRS reviderer disse fangstrater, skal medlemsstaterne altid anvende de seneste fangstrater, der er godkendt af ICCAT.

¹ Rapport fra det særlige møde i ICCAT's gennemførelseskomité (Compliance Committee), afholdt i Madrid, Spanien, den 24.-26. februar 2010, punkt 5 og tillæg 3 til bilag 4.2.

Artikel 10
Forvaltningsplaner for opdræt

1. Den årlige forvaltningsplan for opdræt, som hver medlemsstat forelægger, skal opfylde betingelserne i denne artikel.
2. Den maksimale opdræts- og opfedningskapacitet for almindelig tun og det maksimale input af fanget vild almindelig tun, som hver medlemsstat må tildele, fastsættes i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
3. En medlemsstats maksimale opdræts- og opfedningskapacitet for almindelig tun begrænses til opdræts- og opfedningskapaciteten for almindelig tun på de akvakulturbrug i den pågældende medlemsstat, der var registreret i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter eller godkendt og anmeldt til ICCAT pr. 1. juli 2008.
4. Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug har anmeldt til ICCAT i årene 2005, 2006, 2007 eller 2008.
5. Hver medlemsstat tildeler sine akvakulturbrug et maksimalt årligt input under overholdelse af det maksimale input af fanget vild almindelig tun, der er omhandlet i stk. 4.

Kapitel III

Tekniske foranstaltninger

AFDELING 1

FANGSTPERIODER

Artikel 11

Langlinefartøjer, notfartøjer, flydetrawlere og faststående tunfiskenet samt sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

1. Fiskeri efter almindelig tun med store pelagiske langlinefangstfartøjer på over 24 m er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 1. januar til den 31. maj, undtagen i området vest for 10°V og nord for 42°N og i Norges eksklusive økonomiske zone, hvor sådant fiskeri er tilladt fra den 1. august til den 31. januar.
2. Fiskeri efter almindelig tun med notfartøjer er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 26. maj til den 24. juni, undtagen i Norges eksklusive økonomiske zone, hvor sådant fiskeri er tilladt fra den 25. juni til den 31. oktober.
3. Fiskeri efter almindelig tun med flydetrawlere er tilladt i det østlige Atlanterhav fra den 16. juni til den 14. oktober.
4. Sportsfiskeri og rekreativt fiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 16. juni til den 14. oktober.

5. Fiskeri efter almindelig tun med andre redskaber end dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-4 og artikel 12, herunder faststående tunfiskenet, er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger tilladt året rundt.

Artikel 12

Stangfartøjer og dørgefartøjer

1. Fiskeri efter almindelig tun med stangfartøjer og dørgefartøjer i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er tilladt fra den 1. juli til den 31. oktober.
2. Forudsat at det ikke svækker beskyttelsen af gydepladser, og at fangstperiodens samlede varighed for disse fiskerier ikke overstiger fire måneder, hver medlemsstat fastsætte en anden startdato for stangfartøjer og dørgefartøjer, der fører dens flag, og som fisker i det østlige Atlanterhav.
3. Hver medlemsstat angiver i sin årlige fiskeriplan, jf. artikel 7, om startdatoen for disse fiskerier er ændret, og den oplyser koordinaterne for det pågældende område.

AFDELING 2
BEVARELSERMÆSSIG MINDSTEREFERENCESTØRRELSE,
UTILSIGTEDE FANGSTER OG BIFANGSTER

Artikel 13

Landingsforpligtelse

Bestemmelserne i denne afdeling gælder med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder en eventuel gældende undtagelse dertil.

Artikel 14

Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

1. Den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for almindelig tun, der er fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, er 30 kg eller 115 cm (haledelingspunkt).
2. Uanset stk. 1 gælder der en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for almindelig tun på 8 kg eller 75 cm (haledelingspunkt) for følgende fiskerier:
 - a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer
 - b) almindelig tun fanget i Adriaterhavet til opdræt
 - c) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der udøver kystnært, ikkeindustrielt fiskeri efter fersk fisk.

3. De særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i stk. 2, er anført i bilag I.
4. De berørte medlemsstater udsteder særlige tilladelser til fartøjer, der fisker i medfør af undtagelsen i denne artikels stk. 2. De berørte fartøjer angives på den i artikel 20, stk. 1, litra a), nævnte liste over fangstfartøjer. I denne forbindelse finder bestemmelserne i artikel 20 og 21 anvendelse.

Artikel 15

Utilsigtede fangster

1. Med forbehold af artikel 14, stk. 1, tillades for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker aktivt efter almindelig tun, en utilsigtet bifangst på højst 5 % almindelig tun på mellem 8 og 30 kg eller 75 cm og 115 cm (haledelingspunkt).
2. Den maksimale bifangst på 5 %, der er omhandlet i stk. 1, beregnes på grundlag af de samlede fangster af almindelig tun, der opbevares om bord på fartøjet eller befinder sig i det faststående tunfiskenet på et hvilket som helst tidspunkt efter hvert fiskeri.
3. Utilsigtede fangster trækkes fra den kvote, som tilhører den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.
4. Utilsigtede fangster af almindelig tun er omfattet af artikel 25, 30, 31 og 32.

Artikel 16

Bifangster

1. Hver medlemsstat skaber mulighed for bifangster af almindelig tun inden for sin kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af sin fiskeriplan. En sådan mulighed skal sikre, at alle døde fisk fratrækkes kvoten.
2. EU-fiskerfartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, skal undgå bifangster af almindelig tun, der på noget tidspunkt efter et fiskeri udgør mere end 5 % af den samlede fangst om bord i vægt eller antal fisk. Beregningen af procentsatsen i antal fisk foretages kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT. Hver medlemsstat trækker alle døde fisk i bifangster fra sin kvote.
3. For medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, trækkes de pågældende bifangster fra den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
4. Hvis den kvote, der er tildelt det berørte fiskerfartøjs eller faststående tunfiskeris medlemsstat, allerede er opbrugt, undgås det at fange almindelig tun. Døde almindelige tun landes hele og uforarbejdede og konfiskeres, og der træffes passende opfølgende foranstaltninger. Hver medlemsstat skal i overensstemmelse med artikel 29 årligt forelægge oplysninger om mængden af sådanne døde almindelige tun for Kommissionen, som videresender oplysningerne til ICCAT's sekretariat.
5. Procedurene i artikel 27, 30, 31, 32 og 56 finder anvendelse på bifangster.

AFDELING 3

ANVENDELSE AF LUFTBÅRET UDSTYR

Artikel 17

Anvendelse af luftbåret udstyr

Det er forbudt at anvende luftbåret udstyr, herunder fly, helikoptere eller ubemandede luftfartøjer til sporing af almindelig tun.

Kapitel IV

Sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

Artikel 18

Særlig kvote til sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer sportsfiskeri og rekreativt fiskeri ved at tildele disse former for fiskeri en særlig kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af dens fiskeriplaner.

Artikel 19

Sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer sportsfiskeri og rekreativt fiskeri ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på sportsfiskeri og rekreativt fiskeri.
2. I sportsfiskeri og rekreativt fiskeri må der ikke fanges mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag.
3. Almindelig tun, der landes, skal være hel, uden gæller og/eller rensset. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, slippes fri igen.
4. Afsætning af almindelig tun fanget i sportsfiskeri og rekreativt fiskeri er forbudt.
5. Hver medlemsstat registrerer fangstdata, herunder vægt og længde af hver almindelig tun, der er fanget i forbindelse med sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen videre sender disse oplysninger til SCRS.
6. Hver medlemsstat modregner antallet af døde tun fanget ved sportsfiskeri og rekreativt fiskeri i den kvote, den har tildelt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og artikel 18.

Kapitel V

Kontrolforanstaltninger

AFDELING 1

LISTER OVER FARTØJER OG FASTSTÅENDE TUNFISKENET

Artikel 20

Fartøjsliste

1. Hver medlemsstat sender hvert år Kommissionen en måned før begyndelsen af de fangstperioder, der er fastsat i artikel 11 og 12, eller i givet fald en måned før begyndelsen af tilladelsens gyldighedsperiode følgende oplysninger elektronisk:
 - a) en liste over alle fangstfartøjer, der fører dens flag, og som har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ved udstedelse af en fiskeritilladelse
 - b) en liste over alle andre fiskerfartøjer bortset fra fangstfartøjer, der fører dens flag, og som har tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Begge lister opstilles i overensstemmelse med det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af de påkrævede data og oplysninger.
3. Et fiskerfartøj kan i løbet af et kalenderår være opført på begge de lister, der er omhandlet i stk. 1, forudsat at det ikke er opført på begge lister samtidig.

4. Listerne i denne artikels stk. 1 skal indeholde fartøjets navn og EU-fiskerflåderegister-nummer (CFR) som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004¹.
5. Indsendelser foretaget efter fristen afvises. Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de lister, der er omhandlet i stk. 1, godkendes kun, såfremt et anmeldt fartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og fremsender:
 - a) alle oplysninger om det eller de fartøjer, som efter planen skal erstatte et fartøj, der er opført på de i stk. 1 omhandlede lister, og
 - b) en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
6. Kommissionen sender de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til ICCAT's sekretariat, således at de pågældende fartøjer kan opføres i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer (bortset fra fangstfartøjer) med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun.
7. Artikel 8a, stk. 2, 6, 7 og 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001² finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

¹ Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25).

² Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

Artikel 21

Sammenhæng med forordning (EF) nr. 1224/2009

Kontrolforanstaltningerne i dette kapitel finder anvendelse som supplement til foranstaltningerne i forordning (EF) nr. 1224/2009, medmindre andet er fastsat i dette kapitels bestemmelser.

Artikel 22

Fiskeritilladelser til fartøjer

1. EU-fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's registre som omhandlet i artikel 20, stk. 1, må ikke få udstedt tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 16.
2. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun og kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt skal sejle til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes opbrugt.

Artikel 23

Liste over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

1. Hvert år senest den 15. februar sender hver medlemsstat Kommissionen elektronisk en liste over alle faststående tunfiskenet, som har tilladelse, ved udstedelse af en fiskeritilladelse, til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Listen skal omfatte navnet på hvert enkelt faststående tunfiskenet og dets registernummer og skal opstilles i overensstemmelse med det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information.

2. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, således at de faststående tunfiskenet kan opføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.
3. Faststående EU-tunfiskenet, der ikke er opført i ICCAT's register, må ikke få udstedt tilladelse til fiskeri efter, opbevaring, overførsel, anbringelse i bur eller landing af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 24

Fælles fiskeri

1. Fælles fiskeri efter almindelig tun må kun udøves med tilladelse fra den eller de berørte flagstater. For at få tilladelse skal hvert notfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote. Fælles fiskeri med andre CPC'er er ikke tilladt.
2. Hver medlemsstat skal træffe de fornødne foranstaltninger til at indhente følgende oplysninger fra de af deres fiskerfartøjer, der ansøger om tilladelse til at deltage i fælles fiskeri:
 - a) varigheden
 - b) de deltagende operatørers identitet
 - c) fartøjernes individuelle kvoter
 - d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem fiskerfartøjerne, og
 - e) oplysninger om bestemmelsesakvakulturbrugene.

3. Mindst 15 dage før påbegyndelsen af fælles fiskeri sender hver medlemsstat Kommissionen de i stk. 2 omhandlede oplysninger i det format, der er fastsat i bilag VI. Kommissionen sender ICCAT's sekretariat og flagstaten for andre fiskerfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, disse oplysninger, mindst 10 dage før fiskeriet påbegyndes.
4. I tilfælde af force majeure anvendes fristen i stk. 3 ikke på oplysningerne i stk. 2, litra e). I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne sende Kommissionen nævnte oplysninger hurtigst muligt sammen med en beskrivelse af de hændelser, der udgør force majeure. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2

FANGSTER

Artikel 25

Registreringskrav

1. Føreren af et EU-fangstfartøj skal foruden at overholde artikel 14, 15, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1224/2009 i givet fald også registrere de i bilag II, del A, til nærværende forordning omhandlede oplysninger i logbogen.
2. Førere af EU-bugserbåde, EU-hjælpefartøjer og EU-fabriksskibe skal registrere deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II, del B, C og D.

Artikel 26

Fartøjsførerens og tunfiskenetoperatørens indsendelse af fangstopgørelser

1. Førere af fangstfartøjer, der fisker aktivt efter almindelig tun, sender dagligt flagmedlemsstatens myndigheder logbogsoplysninger, herunder ICCAT-registernummer, fartøjets navn, tilladelsens begyndelses- og slutdato, dato, klokkeslæt, position (bredde- og længdegrader) og mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget i konventionsområdet. De sender oplysningerne elektronisk i det format, der er fastsat i bilag V, i hele den periode, hvor fartøjet har tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
2. Førere af notfartøjer udfærdiger dagligt for hvert fiskeri de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, herunder også fiskeri, hvor fangsten er nul.
3. For notfartøjer og fartøjer på over 24 m sender operatøren dagligt de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til flagmedlemsstatens myndigheder senest kl. 9.00 GMT for den foregående dag og for andre fangstfartøjer senest mandag kl. 24.00 midnat for den foregående uge, som slutter søndag kl. 24.00 midnat GMT.
4. Operatører af faststående tunfiskenet, der benyttes til at fiske aktivt efter almindelig tun, sender dagligt en fangstopgørelse med oplysninger om ICCAT-registernummer, dato, klokkeslæt og fangstmængder (i vægt og antal fisk), herunder nulfangst. De sender inden for en frist på 48 timer myndighederne i deres medlemsstat oplysningerne elektronisk i det format, der er fastsat i bilag V, i hele den periode, som de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i.
5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for registrering og rapportering af fartøjers og faststående tunfiskenets aktiviteter, jf. stk. 1-4 og bilag V. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

Artikel 27

Medlemsstaternes indsendelse af ugentlige og månedlige fangstopgørelser

1. Efter modtagelsen af de i artikel 26 omhandlede fangstopgørelser videregiver hver medlemsstat straks disse til Kommissionen elektronisk og sender straks Kommissionen ugentlige fangstopgørelser for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet i overensstemmelse med det format, der er fastsat i bilag V. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat hver uge i det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information.
2. Hver medlemsstat meddeler inden den 15. i hver måned Kommissionen, hvor store mængder almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der er fanget, landet, omladet eller anbragt i bur i den foregående måned af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, der fører dens flag, eller er registreret i denne medlemsstat. Oplysningerne angives for hver redskabstype, herunder for bifangst, sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, og der angives nulfangst. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 28

Oplysninger om opbrugt kvote

1. Ud over kravet i artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal hver medlemsstat også meddele det til Kommissionen, når 80 % af den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe som omhandlet i nærværende forordnings artikel 11 eller artikel 12, skønnes at være opbrugt.

2. Ud over kravet i artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal hver medlemsstat også meddele det til Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe som omhandlet i nærværende forordnings artikel 11 eller artikel 12 eller til fælles fiskeri eller til et notfartøj, skønnes at være opbrugt.
3. Oplysningerne i stk. 2 ledsages af officiel dokumentation for medlemsstatens lukning af fiskeriet eller tilbagekaldelse til havn gældende for flåden, redskabsgruppen, det fælles fiskeri eller fartøjer med en individuel kvote med tydelig angivelse af dato og tidspunkt for lukningen.

Artikel 29

Medlemsstaternes årlige rapportering af fangster

1. Senest den 15. marts hvert år sender hver medlemsstat Kommissionen detaljerede oplysninger om fangster af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående fangstår. Sådanne oplysninger skal omfatte:
 - a) navn og ICCAT-nummer på hvert enkelt fangstfartøj
 - b) tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode for hvert fangstfartøj
 - c) hvert fangstfartøjs samlede fangster med angivelse af nulfangst, hvis der ikke er fanget noget i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode
 - d) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode, og
 - e) hvert fangstfartøjs samlede fangster uden for tilladelsens gyldighedsperiode (bifangst) med angivelse af nulfangst, hvis dette var tilfældet.

2. For fartøjer, der ikke har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, men som har fanget almindelig tun som bifangst, skal de oplysninger, som skal meddeles Kommissionen på den dato, der er omhandlet i stk. 1, omfatte følgende:
 - a) fartøjets navn og ICCAT-nummer eller nationale registreringsnummer, hvis det ikke er opført i ICCAT's register, og
 - b) de samlede fangster af almindelig tun.
3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Kommissionen sender ICCAT's sekretariat de oplysninger, der modtages i medfør af stk. 1, 2 og 3.

AFDELING 3

LANDINGER OG OMLADNINGER

Artikel 30

Udpegede havne

1. Hver medlemsstat udpeger havne eller steder tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.
2. For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten angive, i hvilke tidsrum og hvor landing og omladning er tilladt.

3. Senest den 15. februar hvert år sender hver medlemsstat en liste over udpegede havne til Kommissionen, som sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
4. Fiskerfartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne eller på de steder tæt på kysten, der er udpeget af CPC'erne og medlemsstaterne i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

Artikel 31

Landinger

1. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 m eller derover, som er opført i det i nærværende forordnings artikel 20 omhandlede fartøjsregister. Den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009, sendes til medlemsstatens kompetente myndighed (herunder flagmedlemsstaten) eller til den CPC, hvis havne- eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet.
2. Førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som er opført i det i artikel 20 omhandlede fartøjsregister, meddeler desuden mindst fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, som et minimum følgende:
 - a) forventet ankomsttidspunkt
 - b) skønnet mængde almindelig tun om bord, og
 - c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget.

3. Hvis medlemsstaterne i henhold til gældende EU-lovgivning må anvende en kortere meddelelsesfrist end den, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles inden for den således gældende meddelelsesfrist forud for ankomsten. Hvis fangstpladserne ligger mindre end fire timer fra havn, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, ændres når som helst forud for ankomsten.
4. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, der er indgivet i det pågældende år.
5. Alle landinger kontrolleres i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og der foretages på grundlag af et risikovurderingssystem baseret på kvote, flådestørrelse og fiskeriindsats en inspektion af en vis procentdel af landingerne. Hver medlemsstat angiver alle de nærmere detaljer om en sådan kontrolordning, som den har vedtaget, i den årlige inspektionsplan som omhandlet i artikel 53. Denne kontrolordning anvendes også på høst.
6. I tillæg til kravene i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal føreren af et EU-fangstfartøj, uanset fartøjets længde, efter hver fangstrejse sende en landingsopgørelse til flagmedlemsstatens kompetente myndigheder og, hvis landingen har fundet sted i en anden medlemsstats eller CPC's havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat eller CPC.
7. Alle landede fangster vejes.

Artikel 32

Omladning

1. Det er under alle omstændigheder forbudt at omlade almindelig tun til havs i konventionsområdet.
2. Fiskerfartøjer må kun omlade fangster af almindelig tun i udpegede havne og på de betingelser, der er fastsat i artikel 30.
3. Havnemedlemsstaten sikrer fuld inspektionsdækning i alle de tidsrum og på alle de steder, hvor der må omlades.
4. Føreren af modtagerfiskerfartøjet eller dennes repræsentant meddeler mindst 48 timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvis havn der ønskes benyttet, følgende:
 - a) forventet ankomstdato, -tidspunkt og -havn
 - b) anslået mængde almindelig tun om bord og oplysninger om det geografiske område, hvor fangsten er taget
 - c) det omladende fiskerfartøjs navn og dets nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - d) modtagerfiskerfartøjets navn og nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, og

- e) mængden af den almindelige tun, der skal omlades, og det geografiske område, hvor fangsten er taget.
5. Fiskerfartøjer må ikke omlade, medmindre de fra deres flagstat har indhentet en forhåndstilladelse til omladning.
6. Før omladningen påbegyndes, meddeler føreren af det omladende fiskerfartøj flagstaten følgende:
- a) de mængder almindelig tun, der skal omlades
 - b) omladningsdato og -havn
 - c) modtagerfiskerfartøjets navn, registreringsnummer, flag og nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, og
 - d) det geografiske område, hvor fangsten af almindelig tun er taget.
7. Alle omladninger inspiceres af medlemsstatens kompetente myndigheder i den udpegede havn. Disse myndigheder:
- a) inspicerer modtagerfiskerfartøjet ved ankomst og kontrollerer lasten og papirerne vedrørende omladningen
 - b) sender en omladningsopgørelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjs flagstat senest fem dage efter afsluttet omladning.

8. Uanset artikel 21 og 22 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal føreren af et EU-fiskerfartøj, uanset fartøjets længde, udfylde og sende en ICCAT-omladningsopgørelse til de kompetente myndigheder i det pågældende fiskerfartøjs flagmedlemsstat. Opgørelsen sendes senest 48 timer efter datoen for omladning i havn i overensstemmelse med det format, der er fastsat i nærværende forordnings bilag III.

AFDELING 4

OVERFØRSLER

Artikel 33

Overførelstilladelse

1. Inden påbegyndelse af enhver overførsel sender føreren af et fangstfartøj eller en bugserbåd eller akvakulturbrugeren eller operatøren af det faststående tunfiskenet, som overførslen skal finde sted fra, de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat en forhåndsmeddelelse om overførsel med oplysninger om:
- a) fangstfartøjets, bugserbådens, akvakulturbrugets eller det faststående tunfiskenets navn og ICCAT-registernummer
 - b) det forventede overførelstidspunkt
 - c) den anslåede mængde almindelig tun, der skal overføres
 - d) position (længdegrad/breddegrad), hvor overførslen skal finde sted, samt identificerbare burnumre

- e) modtagerbugserbådens navn, antal trukne bure og eventuelt ICCAT-registernummer
 - f) den havn, det akvakulturbrug eller det bur, som tunene skal overføres til.
2. Med henblik på stk. 1 gives hvert bur et entydigt nummer. Nummeret sammensættes efter et system med entydig nummerering, der som et minimum består af tre alfa-kode-bogstaver, der svarer til det flag, som bugserbåden fører, efterfulgt af tre tal.
 3. Fangstfartøjer, bugserbåde, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet må ikke foretage overførsel, medmindre de fra den relevante medlemsstat har indhentet en forhåndstilladelse hertil. Myndighederne i den nævnte medlemsstat afgør for hver overførsel, om der skal udstedes en tilladelse. Med henblik herpå tildeles og meddeles der for hver overførsel et unikt identifikationsnummer til fiskerfartøjets fører, det faststående tunfiskenets operatør eller akvakulturbrugeren alt efter tilfældet. Hvis der gives tilladelse, skal dette nummer indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og de tre bogstaver "AUT" (tilladelse) efterfulgt af et løbenummer. Hvis tilladelse nægtes, skal nummeret indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og de tre bogstaver "NEG" (tilladelse nægtet) efterfulgt af et løbenummer.
 4. Hvis der er fisk, der dør under overførslen, skal den relevante medlemsstat og den operatør eller akvakulturbruger, der deltager i overførslen, følge bestemmelserne i bilag XII.
 5. Tilladelsen til overførsel gives eller nægtes af den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, bugserbåden, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet alt efter tilfældet, senest 48 timer efter fremsendelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel.

6. Tilladelsen fra den relevante medlemsstat til overførsel foregriber ikke tilladelsen til anbringelse i bur.

Artikel 34

Nægtet tilladelse til overførsel

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbedbruget, giver ikke tilladelse til overførsel, hvis den efter modtagelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel vurderer:
 - a) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget de pågældende fisk, ikke har tilstrækkelig kvote til rådighed
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller operatøren af det faststående tunfiskenet, eller at der ikke er givet tilladelse til overførsel til bur af den pågældende mængde, eller at der ikke er blevet taget hensyn til denne mængde i udnyttelsen af en eventuel kvote
 - c) at det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, eller
 - d) at den bugserbåd, der angives som modtager af fiskeoverførslen, ikke er opført i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer (ekskl. fangstfartøjer) med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), eller ikke er udstyret med et FOS.
2. Hvis der ikke gives tilladelse til overførsel:
 - a) udsteder den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, en ordre til føreren af fangstfartøjet, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbedbruger alt efter tilfældet om at slippe fiskene fri i havet, og meddeler dem, at tilladelse til overførsel er nægtet

- b) slipper fangstfartøjets fører, akvakulturbrugeren eller i givet fald operatøren af det faststående tunfiskenet fiskene fri
- c) slippes tunene fri efter proceduren i bilag XI.

Artikel 35

Videokameraovervågning

1. Førere af fangstfartøjer, bugserbåde, akvakulturbrugere eller operatører af faststående tunfiskenet, der overfører almindelig tun, sørger for, at overførsler overvåges med videokamera i vandet for at kontrollere, hvor mange fisk der overføres. Mindstenormerne og procedurerne for videooptagelse skal være i overensstemmelse med bilag IX.
2. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for ICCAT-kontrollørerne og de regionale observatører.
3. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for EU-kontrollørerne og de nationale observatører.
4. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 36

De regionale ICCAT-observatørers kontrol og iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

1. Regionale ICCAT-observatører, der befinder sig om bord på et fangstfartøj eller er til stede ved et faststående tunfiskenet, jf. artikel 51 og bilag VII, registrerer og indberetter de foretagne overførsler, observerer og anslår de overførte fangster og kontrollerer de oplysninger, der er registreret i forhåndstilladelsen til overførsel, jf. artikel 33, og i ICCAT-overførselsopgørelsen, jf. artikel 38.
2. Er der mellem de skøn over fangsterne, der er foretaget af henholdsvis den regionale ICCAT-observatør, de relevante kontrolmyndigheder og/eller føreren af fangstfartøjet henholdsvis repræsentanten for det faststående tunfiskenet, en forskel på over 10 % med hensyn til antal fisk, eller er videooptagelsen ikke tilstrækkeligt klar og tydelig til at foretage sådanne skøn, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, en undersøgelse, som skal være afsluttet inden anbringelsen i bur på bruget eller under alle omstændigheder senest 96 timer efter iværksættelsen. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, kan der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, ligesom afsnittet om fangst i fangstdokumentet for almindelig tun ("BCD") ikke kan attesteres.
3. Hvis videooptagelsen er af så dårlig en kvalitet eller så uklar, at det ikke er muligt at skønne antallet af fisk, kan operatøren anmode fartøjets, det faststående tunfiskenets eller akvakulturbrugets flagstatsmyndigheder om tilladelse til at foretage en ny overførsel og sende videooptagelsen af denne overførsel til den regionale ICCAT-observatør.

4. Med forbehold af den kontrol, der foretages af en kontrollør, underskriver de regionale ICCAT-observatører først ICCAT-overførselsopgørelsen, når deres observationer er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og når oplysningerne i overførselsopgørelsen stemmer overens med deres observationer og den videooptagelse, der kræves i henhold til artikel 35, stk. 1. De skal forsyne opgørelsen med tydeligt navn og ICCAT-nummer.
5. De regionale ICCAT-observatører kontrollerer også, at ICCAT-overførselsopgørelsen sendes til føreren af bugserbåden eller til repræsentanten for akvakulturbruget eller for det faststående tunfiskenet.

Artikel 37

*Foranstaltninger med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun,
som skal anbringes i bur*

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger og initiativer til at undersøge, hvilke andre metoder der kan anvendes til at forbedre skønnene over såvel antal som vægt af almindelig tun på tidspunktet for fangst og anbringelse i bur. Senest den 22. august hvert år meddeler hver medlemsstat Kommissionen, som videreformidler oplysningerne til SCRS, hvilke foranstaltninger medlemsstaten har truffet.

Artikel 38

Overførselsopgørelse

1. Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til sin medlemsstats kompetente myndigheder i det format, der er fastsat i bilag IV.

2. Overførselsopgørelsen nummereres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for de fartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som overførslen stammer fra. Nummersystemet består af medlemsstatens kode på tre bogstaver efterfulgt af de fire tal, der angiver året, og et trecifret løbenummer efterfulgt af de tre bogstaver "ITD" (MS-20**/xxx/ITD).
3. Den originale overførselsopgørelse skal ledsage overførslen af fiskene. En kopi af opgørelsen opbevares af fangstfartøjets fører, det faststående tunfiskenetets operatør, bugserbådens fører eller akvakulturbrugeren.
4. Førere af fartøjer, der overfører tun (herunder bugserbåde), indberetter deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II.

Artikel 39

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for overførsler som omhandlet i artikel 33-38 og de bilag, der er nævnt i disse artikler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

AFDELING 5

ANBRINGELSE I BUR

Artikel 40

Tilladelse til anbringelse i bur

1. Det er forbudt at forankre transportbure inden for en radius på 0,5 sømil fra et akvakulturbrug forud for anbringelse af fisk i bur.

2. Forud for enhver anbringelse i bur underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet om, hvilke mængder der er fanget af det pågældende fartøj eller faststående tunfiskenet, og anmoder om tilladelse til anbringelse i bur.
3. Anbringelse i bur må ikke påbegyndes uden forhåndstilladelse fra:
 - a) den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller
 - b) den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, hvis dette er aftalt mellem de involverede medlemsstater eller med den berørte flag-CPC.
4. Tilladelsen til anbringelse i bur gives eller nægtes af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller, hvis det er relevant, akvakulturbruget, senest en arbejdsdag efter indgivelsen af anmodningen og fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2. Hvis der ikke er modtaget noget svar inden for en arbejdsdag fra den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, må den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, give tilladelse til anbringelse i bur.
5. Almindelig tun skal anbringes i bur inden den 15. august, medmindre den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for det akvakulturbrug, der modtager fiskene, fremfører gyldige grunde. Disse grunde meddeles sammen med rapporten om anbringelse i bur.

Artikel 41

Nægtet tilladelse til anbringelse i bur

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller, hvis det er relevant, akvakulturbruget, giver ikke tilladelse til anbringelse i bur, hvis den ved modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2, finder, at:
 - a) det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke havde tilstrækkelig kvote til den mængde almindelige tun, der blev anbragt i buret
 - b) fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet ikke har rapporteret mængden af fisk behørigt, og at der ikke er blevet taget hensyn til denne mængde ved kvoteberegningen, eller
 - c) det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
2. Hvis der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, anmoder den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet, den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, om at beslaglægge fangsterne og om at udstede ordre til at slippe fiskene fri.
3. Ved modtagelsen af ordren om at slippe fiskene fri slipper akvakulturbrugeren fiskene fri i overensstemmelse med bilag XI.

Artikel 42

Fangstdokumentation for almindelig tun

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, forbyder enhver anbringelse i bur af almindelig tun til opdræt, der ikke er ledsaget af den dokumentation, der kræves af ICCAT og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010¹.

Dokumentationen skal være nøjagtig, fuldstændig og bekræftet og attesteret af myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskerets medlemsstat eller CPC.

Artikel 43

Inspektioner

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at inspicere hver anbringelse i bur på akvakulturbrug.

Artikel 44

Videokameraovervågning

1. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at anbringelse i bur overvåges ved hjælp af et videokamera i vandet. Der foretages en videooptagelse af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med bilag IX.
2. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for ICCAT-kontrollørerne og de regionale observatører.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1).

3. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for EU-kontrollørerne og de nationale observatører.
4. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 45

Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

1. Er der en forskel på over 10 % med hensyn til antal almindelig tun mellem de skøn, der er foretaget af henholdsvis den regionale ICCAT-observatør, den relevante medlemsstats kontrolmyndigheder eller akvakulturbruger, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en undersøgelse i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.
2. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, må der ikke høstes, ligesom afsnittet om opdræt i BCD'et ikke kan attesteres.
3. De medlemsstater, der er ansvarlige for henholdsvis akvakulturbruget og fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og som foretager undersøgelsen, kan med henblik på undersøgelsens afslutning benytte andre oplysninger, der står til deres rådighed, herunder resultaterne af de programmer, der er omhandlet i artikel 46.

Artikel 46

Foranstaltninger og programmer med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger og initiativer som omhandlet i artikel 37.
2. Samtlige anbringelser i bur skal være omfattet af et program, i henhold til hvilket der anvendes stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, med henblik på en mere nøjagtig fastsættelse af antal og vægt af fisk ved hver anbringelse i bur.
3. Programmet gennemføres efter procedurerne i bilag X, del B.
4. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, meddeler den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og Kommissionen resultaterne af programmet i overensstemmelse med bilag X, del B. Kommissionen videresender dem til ICCAT's sekretariat med henblik på videreformidling til den regionale ICCAT-observatør.
5. Hvis resultaterne af programmet viser, at mængderne af almindelig tun, der anbringes i bur, afviger fra de fangstmængder og overførte mængder, der er indberettet, iværksætter den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, i samarbejde med den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, en undersøgelse. Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for en frist på 10 arbejdsdage efter meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, eller hvis resultatet af undersøgelsen viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de fangstmængder eller overførte mængder, der er indberettet, udsteder myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets flagmedlemsstat eller -CPC ordre om, at det overskydende antal eller den overskydende vægt skal slippes fri efter procedurerne i bilag XI

6. Efter at der i givet fald er sluppet fisk fri, anvendes resultaterne af programmet som omhandlet i bilag X, del B, punkt 3, til at:
 - a) bestemme de endelige fangstmængder, som skal trækkes fra den nationale kvote
 - b) udfylde meddelelsen om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD'et.
7. Senest den 30. august hvert år aflægger hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, rapport om resultaterne af disse programmer til Kommissionen, som sender rapporterne til SCRS.
8. Overførsel af levende almindelig tun fra et opdrætsbur til et andet opdrætsbur må kun ske med tilladelse fra kontrolmyndighederne i akvakulturbedrugets stat og i disse kontrolmyndigheders tilstedeværelse.
9. Er der en forskel på 10 % eller derover mellem de mængder almindelig tun, som fangstfartøjet/det faststående tunfiskenet har indberettet som fangster, og de mængder, der er fastsat ved hjælp af kontrolkameraer som omhandlet i denne artikels stk. 5 og artikel 45, anses det berørte fartøj/faststående tunfiskenet for at kunne have overtrådt reglerne, og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre korrekt opfølgning.

Artikel 47

Rapport om anbringelse i bur

1. Senest en uge efter at have afsluttet anbringelsen i bur sender den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en rapport om anbringelsen i bur med de oplysninger, der er omhandlet i bilag X, del B, til den medlemsstat eller CPC, hvis fartøjer eller faststående tunfiskenet har fanget tunen, og til Kommissionen. Rapporten skal også indeholde oplysningerne fra meddelelsen om anbringelse i bur, jf. artikel 4b i og bilag Ia til forordning (EF) nr. 1936/2001. Kommissionen videresender rapporten til ICCAT's sekretariat.
2. I forbindelse med stk. 1 anses en anbringelse i bur ikke for at være afsluttet, før en eventuel undersøgelse er tilendebragt, og i givet fald en ordre om at slippe fiskene fri er efterkommet.

Artikel 48

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for overførsler som omhandlet i artikel 40-47 og de bilag, der er omhandlet i disse artikler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

AFDELING 6

KONTROL OG OVERVÅGNING

Artikel 49

Fartøjsovervågningssystem

1. Uanset artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder forpligtelsen vedrørende FOS anvendelse på alle bugserbåde, der er opført i ICCAT's fartøjsregister som omhandlet i nærværende forordnings artikel 20, stk. 6, uanset længde.
2. Fiskerfartøjer med en længde på over 15 m, der er opført i det i stk. 20, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsregister eller det i stk. 20, stk. 1, litra b), omhandlede fartøjsregister skal begynde at sende FOS-data til ICCAT mindst 15 dage før fangstperiodens begyndelse og fortsætte med at sende disse data til mindst 15 dage efter fangstperiodens afslutning, medmindre der i forvejen sendes en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregisteret.
3. Af kontrolhensyn må transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn.
4. Medlemsstaterne sikrer, at deres fiskeriovervågningscentre i realtid og i formatet "https data feed" sender Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.

5. Medlemsstaterne sikrer, at:
- a) der mindst hver anden time sendes FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen
 - b) deres fiskeriovervågningscentre, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i FOS'et, sender de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 404/2011, og som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, senest 24 timer efter at de har modtaget dem
 - c) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
 - d) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, opfylder kravene i artikel 24, stk. 3, i forordning (EU) nr. 404/2011.
6. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle de meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

Artikel 50

Nationalt observatørprogram

1. Medlemsstaterne sikrer, at der på fartøjer, der fisker efter almindelig tun, som et minimum sikres følgende niveauer af national observatørdækning:
- a) 20 % af medlemsstatens flydetrawlere (over 15 m)
 - b) 20 % af medlemsstatens langlinefartøjer (over 15 m)

- c) 20 % af medlemsstatens stangfartøjer (over 15 m)
 - d) 100 % af bugserbådene
 - e) 100 % af høstaktiviteterne ved faststående tunfiskenet.
2. Medlemsstaterne udfærdiger et officielt identitetskort til de nationale observatører.
3. Den nationale observatør har navnlig til opgave at:
- a) kontrollere, om fiskerfartøjerne og de faststående tunfiskenet overholder denne forordning
 - b) registrere og rapportere om fiskeriaktiviteterne, herunder:
 - i) fangstmængde (inkl. bifangst), herunder artsfordeling og om fangsten er beholdt om bord eller smidt ud død eller levende
 - ii) fangstområdets koordinater (længde/bredde)
 - iii) indsatsmåling (f.eks. antal sæt, antal kroge) som defineret i ICCAT's "Field Manual" for diverse redskaber
 - iv) fangstdato
 - c) observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen
 - d) spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

4. De nationale observatører skal desuden på ICCAT's anmodning og efter instrukser fra SCRS udføre videnskabeligt arbejde, som f.eks. indsamling af opgave II-data, som defineret af ICCAT.
5. Med henblik på stk. 1-4 sikrer hver medlemsstat også følgende:
 - a) repræsentativ tids- og områdemæssig national observatørdækning på deres fartøjer og ved deres faststående tunfiskenet, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika
 - b) pålidelige dataindsamlingsprotokoller
 - c) ordentligt uddannede observatører, der har opnået autorisation, inden de indsættes
 - d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er muligt.
6. Data og oplysninger, der er indsamlet i henhold til hver medlemsstats observatørprogram, sendes til Kommissionen senest den 15. juli hvert år. Kommissionen videreformidler disse data og oplysninger til SCRS og ICCAT's sekretariat alt efter tilfældet.

Artikel 51

ICCAT's regionale observatørprogram

1. ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i stk. 2-6 og som yderligere specificeret i bilag VII finder anvendelse i Unionen.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede:
 - a) på alle notfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun
 - b) ved alle overførsler af almindelig tun fra notfartøjer
 - c) ved alle overførsler af almindelig tun fra faststående tunfiskenet til transportbure
 - d) ved alle flytninger fra ét akvakulturbrug til et andet
 - e) ved alle anbringelser i bur af almindelig tun på akvakulturbrug
 - f) ved al høst af almindelig tun på akvakulturbrug.
3. Notfartøjer, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun eller deltage i sådant fiskeri.
4. Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede ved enhver anbringelse i bur og enhver høst af fisk fra brugene.
5. De regionale ICCAT-observatører har navnlig til opgave at:
 - a) observere og overvåge at fiskeri- og opdrætsaktiviteterne er i overensstemmelse med ICCATS' relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger

- b) underskrive ICCAT-overførselsopgørelserne som omhandlet i artikel 38, rapporterne om anbringelse i bur som omhandlet i artikel 47 og BCD'erne, hvis de er enige i, at oplysningerne deri er i overensstemmelse med deres observationer
 - c) udføre videnskabeligt arbejde, som f.eks. at indsamle prøver på begæring af ICCAT efter instrukser fra SCRS.
6. Flagmedlemsstaten sikrer, at fartøjsførere, besætning, ejere af akvakulturbrug og faststående tunfiskenet og fartøjernes redere ikke hindrer, truer, forstyrrer, påvirker, bestikker eller forsøger at bestikke regionale ICCAT-observatører under disses arbejde.

Afdeling 7

Inspektion og krydskontrol

Artikel 52

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. ICCAT-ordningen for fælles international inspektion ("ICCAT-ordningen") som fastsat i bilag VIII finder anvendelse i Unionen.
2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen.

3. Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter almindelig tun i konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på havet i konventionsområdet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til konventionsområdet.
4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.
5. Kommissionen eller et organ udpeget af denne koordinerer overvågnings- og inspektionsarbejdet for Unionen. Kommissionen kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik på, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.
6. Medlemsstaterne giver senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for Unionens deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 53

Fremsendelse af inspektionsplaner

1. Senest den 31. januar hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen deres inspektionsplaner. Inspektionsplanerne opstilles i overensstemmelse med:
 - a) de mål, prioriteringer og procedurer samt benchmarks for inspektionsaktiviteterne, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009
 - b) de nationale kontrolhandlingsprogrammer for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Kommissionen samler de nationale inspektionsplaner og integrerer dem i Unionens inspektionsplan. Kommissionen sender denne plan sammen med de planer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, til ICCAT's sekretariat med henblik på ICCAT's godkendelse.

Artikel 54

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

1. Flagmedlemsstaten træffer foranstaltninger i henhold til denne artikels stk. 2, hvis et fartøj, der fører dens flag, har:
 - a) undladt at opfylde de rapporteringskrav, der er fastsat i artikel 25 og 26, eller
 - b) overtrådt bestemmelserne i denne forordning, artikel 89-93 i forordning (EF) nr. 1224/2009 eller kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.

2. Flagmedlemsstaten sikrer, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne.

Artikel 55

Krydskontrol

1. Hver medlemsstat kontrollerer i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009, herunder på grundlag af inspektionsrapporter, observatørrapporter og FOS-data, de indsendte logbøger og de relevante oplysninger, der er registreret i BCD, i overførsels- eller omladningsopgørelsen og i fangstdokumenterne for almindelig tun.
2. Hver medlemsstat foretager i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009 krydskontrol af landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde de mængder pr. art, der er registreret i fiskerfartøjets logbog, eller de mængder pr. art, der er anført i omladnings- eller overførselsopgørelsen, med de mængder, der er anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom en faktura og/eller salgsnotaer.

AFDELING 8

MARKEDSFØRING

Artikel 56

Markedsforanstaltninger

1. Med forbehold af forordning (EF) nr. 1224/2009 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013¹, er det i Unionen forbudt at handle med, lande, importere, eksportere, anbringe i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksportere og omlade almindelig tun, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og attesteret dokumentation som fastsat i nærværende forordning, forordning (EU) nr. 640/2010 og artikel 4b i forordning (EF) nr. 1936/2001.
2. Handel med, landing, anbringelse i bur i og import til Unionen med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun er forbudt, hvis:
 - a) den almindelige tun er fanget af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, hvis flagstat ikke har nogen kvote eller fangstbegrænsning eller ikke har fået tildelt en fiskeriindsats for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i henhold til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller
 - b) den almindelige tun er fanget af et fiskerfartøj eller et faststående tunfiskenet, hvis individuelle kvote eller hvis stats fiskerimuligheder er opbrugt på tidspunktet for fangsten.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

3. Handel med, landing og forarbejdning i Unionen samt import til og eksport fra Unionen af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke overholder kravene i de forordninger, der er nævnt i stk. 1, er forbudt, jf. dog forordning (EF) nr. 1224/2009, (EF) nr. 1005/2008 og (EU) nr. 1379/2013.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 57

Evaluerings

Medlemsstaterne sender hvert år til Kommissionen senest den 15. september en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse. Kommissionen sender senest den 15. oktober hvert år ICCAT's sekretariat en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 10-04, som den har udarbejdet på grundlag af de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne.

Artikel 58

Finansiering

I forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014¹ anses den flerårige genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet for at være en flerårig plan efter artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 59

Gennemførelse

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

Artikel 60

Ophævelse

1. Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 ophæves herved.
2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XIII.

Artikel 61

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Særlige betingelser for det fiskeri, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2

1. Foruden bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, fastsættes det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra a), til det antal EU-fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2006.
2. Foruden bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, fastsættes det maksimale antal fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Adriaterhavet med henblik på opdræt på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra b), til det antal EU-fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2008. I denne forbindelse tages der hensyn til antallet af kroatiske fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2008.
3. Foruden bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, fastsættes det maksimale antal stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Middelhavet på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra c), til det antal EU-fangstfartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2008.
4. Det maksimale antal fangstfartøjer, der fastsættes i henhold til dette bilags punkt 1, 2 og 3, fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

5. Højst 7 % af EU-kvoten for almindelig tun på mellem 8 kg eller 75 cm og 30 kg eller 115 cm fordeles på de fangstfartøjer med tilladelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, litra a), og dette bilags punkt 1. Denne kvote fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
6. Uanset artikel 14, stk. 2, litra a), må der inden for kvoten på 7 % omhandlet i dette bilags punkt 5 tildeles stangfartøjer på under 17 m en kvote på op til 100 ton almindelig tun på mindst 6,4 kg eller 70 cm.
7. Den maksimale andel af EU-kvoten, der må tildeles medlemsstaterne til fiskeri på de særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i artikel 14, stk. 2, litra b), og som er omhandlet i dette bilags punkt 2, fastsættes i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
8. Højst 2 % af EU-kvoten for almindelig tun på mellem 8 kg eller 75 cm og 30 kg eller 115 cm fordeles på de fangstfartøjer med tilladelse, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, litra c), og i dette bilags punkt 3. Denne kvote fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
9. Hver medlemsstat, hvis stangfartøjer, langlinefartøjer, håndlinefartøjer og dørgefartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 14, stk. 2, og dette bilag, fastsætter følgende halemærkningskrav:
 - a) hver almindelig tun forsynes med et halemærke straks efter landing
 - b) hvert halemærke har et unikt identifikationsnummer, der indgår i statistisk materiale vedrørende almindelig tun, og som anføres på alle pakninger indeholdende tun.

BILAG II

Logbogskrav

A. Fangstfartøjer

Minimumsspecifikationer for fiskerilogbøger:

1. Logbogens sider skal være nummererede.
2. Logbogen skal føres hver dag (midnat) eller før ankomst i havn.
3. Logbogen skal føres ved inspektion på havet.
4. Logbogen skal altid indeholde én kopi af alle siderne.
5. Logbøger for det sidste års aktiviteter skal altid forefindes om bord.

Der registreres som et minimum følgende standardoplysninger i fiskerilogbogen:

1. Fartøjsførers navn og adresse.
2. Afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn.
3. Fartøjets navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer, fartøjets internationale radiokaldesignal og IMO-nummer (hvis det foreligger).
4. Fiskeredskab:
 - a) type (FAO-kode)
 - b) dimensioner (f.eks. længde, maskestørrelse, antal kroge).

5. Aktiviteter til havs — mindst én linje pr. fangstrejsedag — med angivelse af:
- a) aktivitet (f.eks. fiskeri, sejlads)
 - b) nøjagtige daglige positioner (i grader og minutter) med angivelse af positionen for hvert fiskeri eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes
 - c) fangstopgørelse, herunder:
 - 1) FAO-kode
 - 2) i rund vægt i kg pr. dag
 - 3) antal fisk pr. dag.

For notfartøjer bør dette anføres for hvert fiskeri, herunder også nulfangst.

6. Fartøjsførers underskrift.
7. Vægt bestemt ved: skøn, vejning om bord.
8. Vægten i logbogen skal angives omregnet til levende vægt, idet det skal oplyses, hvilke omregningskoefficienter der er anvendt ved beregningen.

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved landing eller omladning:

1. Landingsdato og -havn/omladningsdato og -havn.
2. Varer:
 - a) art og FAO-præsentationskode
 - b) antal fisk eller kasser og mængde i kg.
3. Førerens eller fartøjsrepræsentantens underskrift.
4. Ved omladning: modtagerfartøjets navn, flag og ICCAT-nummer.

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved overførsel til bur:

1. Dato, klokkeslæt og position (bredde- og længdegrad) for overførslen.
2. Varer:
 - a) art angivet med FAO-kode
 - b) antal fisk og mængde i kg, der er overført til bure.

3. Bugserbådens navn, flag og ICCAT-nummer.
4. Navn på bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer.
5. I tilfælde af et fælles fiskeri skal fartøjsføreren foruden de oplysninger, der er nævnt i punkt 1-4, registrere følgende oplysninger i logbogen:
 - a) for så vidt angår det fangstfartøj, der overfører fisk til bure:
 - fangstmængder taget om bord
 - fangstmængder modregnet i dets individuelle kvote
 - navnene på de øvrige fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri
 - b) for så vidt angår de øvrige fangstfartøjer, der deltager i samme fælles fiskeri, men som ikke deltager i overførslen af fisk:
 - navnene på disse fartøjer, deres internationale radiokaldesignal og ICCAT-nummer
 - at der ikke er taget fangster om bord eller overført fangster til bure
 - fangstmængder modregnet i deres individuelle kvoter
 - navn og ICCAT-nummer på det fangstfartøj, der er omhandlet i litra a).

B. Bugserbåde

1. Bugserbådsføreren skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for overførslen, de overførte mængder (antal fisk og mængde i kg), burnummer og fangstfartøjets navn, flagstat og ICCAT-nummer, navnet på det eller de øvrige deltagende fartøjer og deres ICCAT-nummer, bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.
2. Yderligere overførsler til hjælpefartøjer eller andre bugserbåde skal indberettes, idet der foruden de oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, angives hjælpefartøjets eller bugserbådens navn, flag, ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.
3. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle overførsler foretaget i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

C. Hjælpefartøjer

1. Hjælpefartøjets fører skal i logboggenn dagligt registrere fartøjets aktiviteter, herunder dato, klokkeslæt og positioner, mængder af almindelig tun taget om bord og navnet på det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som vedkommende arbejder sammen med.
2. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle de aktiviteter, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

D. Fabrikskibe

1. Føreren af et fabriksskib skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for de udførte aktiviteter og de omladede mængder samt antal og vægt af almindelig tun modtaget fra akvakulturbrug, faststående tunfiskenet eller fangstfartøjer alt efter tilfældet. Føreren bør også registrere disse akvakulturbrugs, faststående tunfiskenets eller fangstfartøjers navn og ICCAT-nummer.
 2. Føreren af et fabriksskib skal dagligt føre logbog over forarbejdningen af fisk med angivelse af rund vægt og antal fisk, der er overført eller omladet, den anvendte omregningsfaktor samt vægt og mængde for hver præsentationsform.
 3. Føreren af et fabriksskib udfærdiger og ajourfører en stuveplan, som viser de enkelte arters og præsentationsformers placering om bord angivet i kg.
 4. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle omladninger, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog, forarbejdningslogbogen, stuveplanen og de originale ICCAT-omladningsopgørelser skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.
-

BILAG III

Dokument nr.

ICCAT-omladningsopgørelse

Transportskib Fartøjets navn og radiokaldesignal: Flag: Flagstatens tilladelsesnummer: Nationalt registreringsnummer: ICCAT-registernummer: IMO-nummer:	Fiskerfartøj Fartøjets navn og radiokaldesignal: Flag: Flagstatens tilladelsesnummer: Nationalt registreringsnummer: ICCAT-registernummer: Havnekendingsnummer: Sidenummer i fiskerilogbog:	Endeligt bestemmelsessted: Havn: Land: Stat:	

Dag	Måned	Klokkeslet	År
-----	-------	------------	----

| 2 | 0 | | | |

Fiskerfartøjsførerens navn:

Transportskibsførerens navn:

Afsejling

 Fra:

Ankomst

 Til:

Underskrift:

Underskrift:

Omladning

Ved omladning angives vægt i kg eller anvendt enhed (f.eks. kasse, kurv) og enhedens landede vægt i kg: |___| kg

OMLADNINGSSTED

Havn	Hav Breddegrad: Længdegrad:		Art	Antal enheder af fisk	Type vare levende	Type vare hel	Type vare renset	Type vare, hovedskåret	Type vare, fileteret	Type vare	Yderligere omladninger
											Dato: Sted/position:
											Den kontraherende parts tilladelsesnummer:
											Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn:
											Flag:
											ICCAT-registernummer:
											IMO-nummer:
											Fartøjsførerens underskrift:
											Dato: Sted/position:
											Den kontraherende parts tilladelsesnummer:
											Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn:
											Flag:
											ICCAT-registernummer:
											IMO-nummer:
											Fartøjsførerens underskrift:

Forpligtelser i forbindelse med omladning:

1. Den originale omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (fabriksskib/transportskib).
 2. Kopien af omladningsopgørelsen opbevares om bord på det fangstfartøj eller af den operatør, hvis faststående tunfiskenet har taget fangsterne.
 3. Yderligere omladning skal godkendes af den relevante CPC, som gav fartøjet tilladelse til at deltage i fiskeriet.
 4. Den originale omladningsopgørelse opbevares om bord på modtagerfartøjet indtil ankomst til landingsstedet.
 5. Alle fartøjer, som deltager i en omladning, skal registrere omladningen i logbogen.
-

BILAG IV

Dokument nr.	ICCAT-overførselsopgørelse		
1. OVERFØRSEL AF LEVENDE ALMINDELIG TUN TIL OPDRÆT			
Fiskerfartøjets navn: Kaldesignal: Flag: Nummer på flagstatens overførselstilladelse: ICCAT-registernummer: Havnekendingsnummer: Fiskerilogbogsnummer: Fælles fiskeri-nr.:	Det faststående tunfiskeris navn: ICCAT-registernummer:	Bugserbådens navn: Kaldesignal: Flag: ICCAT-registernummer: Havnekendingsnummer:	Navn på bestemmelsesakvakulturbruget ICCAT-registernummer: Burnummer:

2. OPLYSNINGER OM OVERFØRSEL				
Dato: __ / __ / ____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad:	Længdegrad:
Antal fisk:		Art:	Vægt:	
Varetype: Levende ☐ hel ☐ rensat ☐ andet (specificeres):				
Fiskerfartøjsførerens/tunfiskenetoperatørens/akvakulturbrugerens navn og underskrift:		Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift (bugserbåd, fabriksskib, transportskib):		Observatørens navn, ICCAT-nummer og underskrift:
3. YDERLIGERE OVERFØRSLER				
Dato: __ / __ / ____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad:	Længdegrad:
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:	
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:		

Dato: __ / __ / ____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad:	Længdegrad:
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:	
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:		
Dato: __ / __ / ____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad:	Længdegrad:
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:	
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:		

4. OPDELTE BURE			
Donorburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Donorbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:

BILAG V

Fangstopgørelsesformular												
Flag	ICCAT-nummer	Fartøjets navn	Startdato for fangstopgørelse	Slutdato for fangstopgørelse	Opgørelsesperiode (d)	Fangstdato	Fangststed		Fangst			Tildelt vægt ved et fælles fiskeri (kg)
							Breddegrad	Længdegrad	Vægt (kg)	Antal fisk	Gennemsnitsvægt (kg)	

BILAG VI

Fælles fiskeri								
Flagstat	Fartøjets navn	ICCAT-nummer	Fiskeriets varighed	Operatørernes identitet	Fartøjets individuelle kvote	Fordelingsnøgle pr. fartøj	Destinationsopfednings- og opdrætsbrug	
							CPC	ICCAT-nummer

Dato ...

Flagstatsattestering: ...

BILAG VII

Det regionale ICCAT-observatørprogram

UDPEGNING AF REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

1. For at udføre deres opgaver skal de regionale ICCAT-observatører:
 - a) have tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber
 - b) have tilstrækkeligt kendskab til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket dokumenteres ved et bevis fra medlemsstaten baseret på ICCAT's retningslinjer for uddannelse
 - c) være i stand til at observere og registrere korrekt
 - d) have tilstrækkeligt kendskab til sproget i den flagstat eller stat, som det observerede fartøj eller akvakulturbrug henhører under.

DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRERS FORPLIGTELSE

2. De regionale ICCAT-observatører:
 - a) skal have gennemført den faglige uddannelse, der kræves ifølge ICCAT's retningslinjer
 - b) skal være statsborgere i en af medlemsstaterne, men - hvis det er muligt - ikke i den stat, som akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet hører under, eller i notfartøjets flagstat. Hvis der fra bure høstes almindelig tun, der sælges fersk, kan den regionale ICCAT-observatør, der overvåger høsten, være statsborger i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget

- c) skal være i stand til at varetage de opgaver, der er fastsat i punkt 3
- d) skal være opført på ICCAT's liste over regionale ICCAT-observatører
- e) må ikke sideløbende have økonomiske interesser eller interesser af anden art i fiskeriet efter almindelig tun.

DE REGIONALE OBSERVATØRERS OPGAVER

3. De regionale ICCAT-observatørers opgaver går navnlig ud på følgende:

- a) når det drejer sig om observatører om bord på notfartøjer, at kontrollere, at notfartøjerne overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale observatører skal navnlig:
 - 1) i tilfælde hvor den regionale ICCAT-observatør observerer en aktivitet, der kan være ensbetydende med manglende overholdelse af ICCAT's henstillinger, straks sende disse oplysninger til det selskab, der skal gennemføre det regionale ICCAT-observatørprogram, som straks videreformidler oplysningerne til myndighederne i fangstfartøjets flagstat
 - 2) registrere og rapportere om fiskeriet
 - 3) observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen
 - 4) udfærdige en daglig rapport om notfartøjernes overførsler
 - 5) spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger
 - 6) registrere og rapportere om overførsler

- 7) kontrollere fartøjets position, når det deltager i overførsel
 - 8) observere og anslå mængderne af overførte varer, bl.a. ved at gennemse videooptagelser
 - 9) kontrollere og registrere det pågældende fiskerfartøjs navn og ICCAT-nummer
 - 10) udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle opgave II-data på begæring af ICCAT-Kommissionen efter direktiver fra SCRS
- b) når det drejer sig om regionale ICCAT-observatører på akvakulturbrug og ved faststående tunfiskenet, at kontrollere, at disse overholder de relevante bevarelses-og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale ICCAT-observatører skal navnlig:
- 1) kontrollere dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'et, herunder ved at gennemse videooptagelser
 - 2) bekræfte dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne
 - 3) udfærdige en daglig rapport om akvakulturbrugenes og de faststående tunfiskenets overførsler
 - 4) først kontrasignere overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne, når de er enige i, at oplysningerne i disse dokumenter er i overensstemmelse med deres observationer og den videooptagelse, der skal foreligge i henhold til artikel 35, stk. 1, og artikel 44, stk. 1
 - 5) udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle prøver på begæring af Kommissionen efter direktiver fra SCRS

- 6) registrere og kontrollere ethvert mærke, herunder naturlige mærker, og meddele eventuelle tegn på, at der for nylig er fjernet mærker
 - c) udfærdige almindelige rapporter med oplysninger, der er indsamlet i henhold til dette punkt, og give fartøjsføreren og akvakulturbrugeren mulighed for at indføre relevante oplysninger deri
 - d) forelægge sekretariatet den almindelige rapport omhandlet i litra c) senest 20 dage efter observationsperiodens udløb
 - e) udøve andre funktioner, som ICCAT-Kommissionen har fastsat.
4. De regionale ICCAT-observatører skal behandle alle oplysninger om notfartøjers fiskeri og om notfartøjers og akvakulturbrugs overførsler fortroligt og acceptere dette krav skriftligt som betingelse for at blive udpeget som regional ICCAT-observatør.
5. De regionale ICCAT-observatører skal overholde de love og bestemmelser, der gælder i den flagstat eller stat, under hvis jurisdiktion det fartøj eller det akvakulturbrug, som den regionale ICCAT-observatør er udpeget til, hører.
6. De regionale ICCAT-observatører skal respektere hierarkiet og de generelle adfærdsregler, som gælder for fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale, forudsat at disse regler hverken griber ind i ICCAT-observatørernes forpligtelser i henhold til dette program eller de forpligtelser, som fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale har, jf. dette bilags punkt 7 og artikel 51, stk. 6.

FLAGMEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSER OVER FOR DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

7. Medlemsstater, der er ansvarlige for notfartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, skal sikre, at de regionale ICCAT-observatører:
- a) frit kan henvende sig til fartøjets besætning og akvakulturbrugets og de faststående tunfiskenets personale og gives adgang til redskaber, bure og udstyr
 - b) på anmodning gives adgang til følgende udstyr, hvis det findes på det fartøj, som de er udpeget til at observere, så de lettere kan udføre de opgaver, der er fastsat i bilag VI, punkt 3:
 - 1) satellitnavigationsudstyr
 - 2) radarbilledskærme, når de er i brug
 - 3) elektroniske kommunikationsmidler
 - c) får kost og logi og adgang til ordentlige sanitære faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer
 - d) får tilstrækkelig plads på broen eller i styrehuset til kontorarbejde og en plads på dækket, der gør det muligt for dem at udføre deres observationsopgaver.

UDGIFTER TIL ICCAT's REGIONALE OBSERVATØRPROGRAM

8. De enkelte akvakulturbrugere eller notfartøjsejere afholder alle udgifter, der er forbundet med gennemførelsen af ICCAT-observatørprogrammet.

BILAG VIII

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

ICCAT vedtog følgende på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) og på sit årlige møde i Marrakesh i 2008:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen henstiller ICCAT-Kommissionen til, at der vedtages følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

I. ALVORLIGE OVERTRÆDELSER

1. Ved anvendelsen af disse procedurer betragtes følgende overtrædelser af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT-Kommissionen har vedtaget, som alvorlige overtrædelser:
 - a) at fiske uden en licens eller tilladelse udstedt af flag-CPC'en
 - b) at undlade at foretage behørig registrering af fangster og fangstrelaterede data i overensstemmelse med ICCAT-Kommissionens rapporteringskrav eller at foretage betydelig fejlrapportering af fangster og/eller fangstrelaterede data
 - c) at fiske i et lukket område
 - d) at fiske i en forbudsperiode
 - e) forsætligt at fange eller opbevare arter i strid med bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget

- f) markant at overtræde fangstbegrænsninger eller kvoter, der gælder ifølge ICCAT's bestemmelser
- g) at anvende forbudte fiskeredskaber
- h) at forfalske eller forsætligt at tilsløre fiskerfartøjets mærkning, identitet eller registrering
- i) at tilsløre, forfalske eller tilintetgøre bevismateriale, der vedrører undersøgelse af en overtrædelse
- j) at begå flere overtrædelser, der tilsammen udgør en alvorlig tilsidesættelse af foranstaltninger, som gælder i henhold til ICCAT
- k) at overfalde, modarbejde, intimidere, genere eller unødigt forstyrre eller forsinke en autoriseret kontrollør eller observatør eller udsætte vedkommende for sexchikane
- l) forsætligt at manipulere med eller sætte FOS'et ud af drift
- m) at begå andre overtrædelser, som ICCAT måtte specificere, når de er optaget og udsendt i en revideret udgave af disse procedurer
- n) at fiske med bistand fra opsporingsluftfartøjer
- o) at gribe forstyrrende ind i det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem og/eller at fiske uden FOS
- p) at foretage overførsel uden overførselsopgørelse
- q) at omlade til havs.

2. Observerer de autoriserede kontrollører ved bording og inspektion af et fiskerfartøj en aktivitet eller tilstand, der må betragtes som en alvorlig overtrædelse, jf. punkt 1, underretter myndighederne i inspektionsfartøjernes flagstat straks myndighederne i fiskerfartøjets flagstat direkte og gennem ICCAT's sekretariat. I sådanne situationer underretter kontrolløren ligeledes eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.
3. ICCAT-kontrolløren registrerer i fiskerfartøjets logbog de foretagne inspektioner og eventuelle overtrædelser.
4. Flagmedlemsstaten sikrer, at det pågældende fiskerfartøj efter den inspektion, der er nævnt i punkt 2, indstiller alt fiskeri. Flagmedlemsstaten skal beordre fiskerfartøjet til inden for 72 timer at sejle til den havn, som den har udpeget, hvor der skal indledes en undersøgelse.
5. Beordres fartøjet ikke til at anløbe havn, skal flagmedlemsstaten rettidigt fremlægge en behørig begrundelse for Europa-Kommissionen, der sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, som på begæring videregiver dem til de øvrige kontraherende parter.

II. GENNEMFØRELSE AF INSPEKTIONER

6. Inspektioner gennemføres af kontrollører, der er udpeget af de kontraherende parter. De respektive stater meddeler ICCAT-Kommissionen navnene på de offentlige organer og kontrollører, der er bemyndiget og udpeget til at gennemføre inspektioner.

7. Skibe, der udfører internationale bordings- og inspektionsopgaver i overensstemmelse med dette bilag, fører et særligt flag eller en særlig vimpel, der er godkendt af ICCAT-Kommissionen og tildelt af ICCAT's sekretariat. Navnene på de skibe, der anvendes i dette øjemed, meddeles til ICCAT's sekretariat i så god tid som praktisk muligt inden påbegyndelsen af inspektionsopgaverne. ICCAT's sekretariat stiller oplysninger om de udpegede inspektionsfartøjer til rådighed for alle CPC'er, bl.a. ved at lægge oplysningerne på sit passwordbeskyttede websted.
8. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et passende ID-kort udstedt af flagstatens myndigheder i det format, der er vist i dette bilags punkt 21.
9. Med forbehold af de foranstaltninger, der aftales i henhold til punkt 16, skal et fartøj, der fører en kontraherende parts flag, og som fisker efter tun eller tunlignende fisk i konventionsområdet uden for farvande henhørende under den pågældende parts nationale jurisdiktion, standse, når et fartøj, der fører ICCAT's vimpel som beskrevet i punkt 7 og har en kontrollør om bord, sender det relevante signal i den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren giver inspektionsholdet som omhandlet i punkt 10 lov til at borde og stiller en lejder til rådighed. Fartøjsføreren skal gøre det muligt for inspektionsholdet at undersøge udstyr, fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, kontrolløren skønner det nødvendigt for at kontrollere, om ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat er overholdt. Kontrolløren kan desuden udbede sig forklaringer i det omfang, det er nødvendigt.
10. Inspektionsfartøjets befalingshavende bestemmer størrelsen af inspektionsholdet under hensyntagen til de relevante omstændigheder. Inspektionsholdet skal være så lille som muligt, men dog kunne udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilag, på en sikker og forsvarlig måde.

11. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det ID-kort, der er beskrevet i punkt 8. Kontrolløren efterlever almindeligt anerkendte internationale regler, procedurer og praksisser vedrørende sikkerheden om bord på det fartøj, der skal inspiceres, og besætningens sikkerhed, og sørger for mindst muligt at forstyrre fiskeriet eller stuvningen af varerne, hvis dette er praktisk muligt, og undgår aktiviteter, der går ud over kvaliteten af fangsten om bord.

Kontrolløren begrænser sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger, der gælder for det pågældende fartøjs flagstat, er fulgt. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode fiskerfartøjsføreren om at bistå sig i udførelsen af inspektionen. Kontrolløren udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen. Kontrolløren underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle relevante bemærkninger, som skal underskrives af fartøjsføreren.

12. Der udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til inspektionsholdets myndigheder, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til ICCAT-Kommissionen. Konstateres der overtrædelser af ICCAT's henstillinger, bør kontrolløren ligeledes, hvis det er muligt, underrette eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.
13. Hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer, skal det inspicerede fartøjs flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer.

14. Kontrollørerne udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger efter bestemmelserne i denne forordning, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.
15. De kontraherende parter skal i forbindelse med disse foranstaltninger betragte inspektionsrapporter, observationsoplysninger som omhandlet i henstilling 94-09 og erklæringer fra dokumentbaserede inspektioner fra udenlandske kontrollører som havende samme beviskraft som nationale kontrollørers rapporter og følge dem på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. Bestemmelserne i dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende part skal betragte en udenlandsk kontrollørs rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende parter samarbejder for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørs rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.
16. a) De kontraherende parter skal senest den 15. februar hvert år meddele ICCAT-Kommissionen deres foreløbige planer for gennemførelse af inspektioner i henhold til denne forordning i det pågældende år, og ICCAT-Kommissionen kan over for de kontraherende parter fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.
- b) Foranstaltningerne i denne forordning og planerne for deltagelse gælder mellem de kontraherende parter, medmindre andet aftales, og ICCAT-Kommissionen skal i så fald underrettes. Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende parter, hvis en af dem har meddelt ICCAT-Kommissionen dette, indtil der indgås en aftale.

17.
 - a) Fiskeredskaberne skal inspiceres efter de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i inspektionsrapporten, i hvilket underområde inspektionen fandt sted, og tilføjer en beskrivelse af eventuelle konstaterede overtrædelser.
 - b) Kontrolløren har ret til at inspicere alle de fiskeredskaber, der anvendes eller findes om bord.
18. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af ICCAT-Kommissionen på alle de inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i inspektionsrapporten.
19. Kontrolløren kan fotografere redskaberne, udstyret, dokumentationen eller eventuelle andre elementer, som vedkommende finder nødvendige, på en sådan måde, at det af fotografierne fremgår, hvilke karakteristika der efter hans/hendes mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser; i så fald skal rapporten indeholde en liste over de fotograferede emner, og kopier af fotografierne skal vedlægges kopien af rapporten til flagstaten.
20. Kontrolløren skal om nødvendigt inspicere alle fangster om bord for at konstatere, om ICCAT's henstillinger er overholdt.
21. Forlæg til ID-kort til kontrollører:

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA		 ICCAT	
Inspector Identity Card		The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.	
Photograph	Contracting Party:		
	Inspector Name:		
	Card n°:	ICCAT Executive Secretary Inspector	
Issue Date:	Valid five years	ICCAT Executive Secretary Issuing Authority	

BILAG IX

Minimumsstandarder for videooptagelse

Overførsel

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet overførsel forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.
2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares om bord på fangstfartøjet eller opbevares af akvakulturbrugeren eller tunfiskenetoperatøren.
3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er ombord på notfartøjet, og den anden til den nationale observatør om bord på bugserbåden - sidstnævnte kopi skal ledsage overførselsopgørelsen og de dertil knyttede fangster. Denne procedure gælder kun for nationale observatører i de tilfælde, hvor der er tale om overførsel mellem bugserbåde.
4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-overførseltilladelsen være vist.
5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.
6. Før overførslen påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.

7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele overførslen.
8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.
9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal kontrolmyndighederne anmode om, at overførslen foretages på ny. Den nye overførsel skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet til et andet tomt bur.

Anbringelse i bur

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet anbringelse i bur forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.
2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares på akvakulturbruget.
3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er udsendt til akvakulturbruget.
4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-tilladelsen til anbringelse i bur være vist.
5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.

6. Før anbringelsen i bur påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.
 7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele anbringelsen i bur.
 8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.
 9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal kontrolmyndighederne kræve, at anbringelsen i bur foretages på ny. Den nye anbringelse i bur skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet på akvakulturbruget til et andet tomt bur på bruget.
-

BILAG X

Normer og procedurer gældende for de programmer og rapporteringsforpligtelser,
der er omhandlet i artikel 46, stk. 2-7, og artikel 47, stk. 1

A. Anvendelsen af stereokamerasystemer

Anvendelsen af stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur som krævet i artikel 46 skal ske i overensstemmelse med følgende:

1. Prøveudtagningsdensiteten for levende fisk må ikke udgøre mindre end 20 % af den mængde fisk, der anbringes i bur. Hvis det er teknisk muligt, skal prøveudtagningen af levende fisk foregå sekventielt ved at størrelsesbestemme ét ud af fem individer; en sådan prøveudtagning skal bestå af fisk, der måles inden for en afstand på mellem 2 og 8 m fra kameraet.
2. Den overførselssluse, som forbinder donorburet og modtagerburet, må højst være 10 m bred og 10 m høj.
3. Hvis målingerne af fiskenes længde viser en flertoppet fordeling (to eller flere kohorter af forskellige størrelser), er det muligt at anvende mere end én omregningsalgoritme for samme anbringelse af fisk i bur; de(n) mest aktuelle algoritme(r), der er udarbejdet af SCRS, skal anvendes til at omregne længden fra underkæbe til haledeling til den samlede vægt i henhold til størrelseskategorien for den fisk, der måles ved anbringelsen af fisk i bur.
4. Valideringen af de længdemål, der er foretaget ved hjælp af stereokamera, skal foretages forud for hver anbringelse af fisk i bur ved at anvende en målestoksskala i en afstand på mellem 2 og 8 meter.
5. Når resultaterne fra stereokamerakontrollen meddeles, skal oplysningerne vise den fejlmargen, der skyldes stereokamerasystemets tekniske specifikationer, og som ikke må overstige en margin på +/- 5 %.

6. Rapporten om resultaterne af stereokamerakontrollen skal omfatte oplysninger om alle ovennævnte tekniske specifikationer, herunder prøveudtagningsdensiteten, prøveudtagningsmetoden, afstanden fra kameraet, overførselsslusens dimensioner og algoritmerne (forholdet mellem længde og vægt). SCRS skal undersøge disse specifikationer og fremsætter om nødvendigt henstillinger med henblik på at ændre dem.
 7. I de tilfælde, hvor de optagelser, der tages med stereokameraet, er af for dårlig en kvalitet til at kunne foretage et skøn over vægten af den almindelige tun, der anbringes i bur, udsteder myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget, ordre om at gentage anbringelsen i bur.
- B. Præsentation og anvendelse af resultaterne af stereokamerakontrollen
1. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes enten i forbindelse med det pågældende fælles fiskeri eller for de samlede fangster taget i faststående tunfiskenet, hvis der er tale om fangster taget i fælles fiskeri og faststående tunfiskenet, som skal overføres til et brug, hvori der deltager én enkelt CPC og/eller medlemsstat. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes i forbindelse med anbringelsen i bur, hvis der er tale om fælles fiskeri med deltagelse af mere end én CPC og/eller medlemsstat, medmindre andet er aftalt mellem myndighederne i de CPC'er og/eller medlemsstater, hvis flag føres af de fangstfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri.

2. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, sender en rapport til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og til Kommissionen, tillige med følgende dokumenter:
- a) Den tekniske rapport om stereokamerakontrollen, herunder:
 - generelle oplysninger: art, sted, bur, dato og algoritme
 - statistiske oplysninger om størrelse: gennemsnitsvægt og -længde, minimumsvægt og -længde, maksimumsvægt og -længde, antal fisk, der er udtaget til kontrol, vægtfordeling og størrelsesfordeling.
 - b) De detaljerede resultater af stereokamerakontrollen med angivelse af størrelse og vægt af alle fisk, der er udtaget til kontrol.
 - c) Rapporten om anbringelse i bur, herunder:
 - nummeret på den pågældende anbringelse i bur, akvakulturbrugets navn, burets nummer, BCD-nummeret, ITD-nummeret, fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets navn og flagstat, bugserfartøjets navn og flagstat, dato for den kontrol, der er foretaget ved hjælp af stereokamerasystemet, og filnavnet på de pågældende optagelser
 - den algoritme, der er anvendt til omregning af længde til vægt
 - en sammenligning mellem de mængder, der er registreret i BCD'et, og de mængder, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen, angivet som antal fisk, gennemsnitsvægt og samlet vægt (idet der anvendes følgende formel til beregning af differencen: $(\text{stereokameraresultaterne} - \text{BCD}) / \text{stereokameraresultaterne} * 100$))

- systemets fejlmargen
- er der tale om rapporter om anbringelse i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, skal den sidste rapport om anbringelse i bur også omfatte et resumé af oplysningerne fra de foregående rapporter om anbringelse i bur.

3. Når fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets flagstatsmyndigheder modtager rapporten om anbringelse i bur, træffer de alle de fornødne foranstaltninger som beskrevet nedenfor:

- a) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger inden for det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
 - gives der ingen ordre om at slippe fisk fri
 - ændres BCD'et både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer eller alternative teknikker) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.
- b) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger under det laveste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
 - gives der ordre om at slippe fisk fri på grundlag af det laveste tal, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen
 - slippes fiskene fri efter procedurerne i artikel 34, stk. 2, og bilag XI
 - ændres BCD'et (efter at fiskene er sluppet fri) både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer minus det antal fisk, der er sluppet fri) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.

c) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger over det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:

- gives der ingen ordre om at slippe fisk fri
- ændres oplysningerne i BCD'et om den samlede vægt (på grundlag af det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen), antallet af fisk (på grundlag af resultaterne af kontrollen ved hjælp af kontrolkameraer) og gennemsnitsvægten i overensstemmelse hermed.

4. Når der foretages relevante ændringer af BCD'et, skal de værdier (antal og vægt), der er registreret i afsnit 2, stemme overens med værdierne i afsnit 6, og værdierne i afsnit 3, 4 og 6 må ikke være højere end værdierne i afsnit 2.

5. Hvis der skal kompenseres for differencer, der er konstateret i individuelle rapporter om anbringelse i bur, ved at justere samtlige anbringelser i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, uanset om der skal slippes fisk fri eller ej, skal alle relevante BCD'er ændres på grundlag af det laveste interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen. BCD'er, der vedrører mængder af almindelig tun, som skal slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår. BCD'er, der vedrører almindelig tun, der ikke slippes fri, men hvis mængder i henhold til resultaterne af stereokamerakontrollen eller kontrollen ved hjælp af alternative teknikker, afviger fra de mængder, der er rapporteret fanget og overført, skal også ændres, således at disse differencer fremgår.

BCD'er, der vedrører fangster af almindelig tun, hvoraf nogle slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår.

BILAG XI

Protokol om frisætning af fisk

1. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra opdrætsbure, skal dette optages ved hjælp af videokamera, og frisætningen skal overvåges af en regional ICCAT-observatør, der udarbejder en rapport, som sendes til ICCAT's sekretariat sammen med videooptagelsen.
2. Når der er udstedt ordre om at slippe fisk fri, skal akvakulturbrugeren anmode om udsendelse af en regional ICCAT-observatør.
3. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra transportbure eller faststående tunfiskenet, skal dette overvåges af en national observatør fra den medlemsstat, der er ansvarlig for bugserbåden eller det faststående tunfiskenet, som udarbejder en rapport herom, som skal sendes til kontrolmyndighederne i den ansvarlige medlemsstat.
4. Før fiskene slippes fri, kan medlemsstatens kontrolmyndigheder udstede ordre om en kontroloverførsel under anvendelse af almindelige kameraer og/eller stereokameraer med henblik på at skønne mængden (antal og vægt) af almindelig tun, der skal slippes fri.
5. Medlemsstaternes myndigheder kan gennemføre yderligere foranstaltninger, som de finder nødvendige for at sikre, at frisætningen finder sted på det mest hensigtsmæssige tidspunkt og sted med henblik på at øge sandsynligheden for, at fiskene finder tilbage til bestanden. Operatøren er ansvarlig for fiskenes overlevelse, indtil de slippes fri. Fiskene skal slippes fri senest tre uger, efter at anbringelsen i bur er afsluttet.
6. Hvis der efter afsluttet høst fortsat er fisk tilbage på akvakulturbruget, som ikke er omfattet af et BCD, skal disse fisk slippes fri efter procedurerne i artikel 34, stk. 2, og dette bilag.

BILAG XII

Håndtering af døde fisk

Det skal i forbindelse med fiskeri fra notfartøjer registreres i fiskerfartøjets logbog, hvor store mængder døde fisk der er fundet i noten, og disse mængder skal trækkes fra medlemsstatens kvote.

Registrering/håndtering af døde fisk ved første overførsel

- 1) BCD'et overdrages til den operatør, der er ansvarlig for bugserbåden, idet afsnit 2 (Samlede fangster), afsnit 3 (Handelsoplysninger for levende fisk) og afsnit 4 (Overførsel - inkl. "døde" fisk) skal være udfyldt.

De samlede mængder, der er registreret i afsnit 3 og 4, skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 2. BCD'et skal være ledsaget af den originale ICCAT-overførselsopgørelse (ITD'en), jf. bestemmelserne i denne forordning. De mængder, der er registreret i ITD'en (overført levende), skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 3 i det dertil knyttede BCD.

- 2) Afsnit 8 i BCD'et (Handelsoplysninger) udfyldes og overdrages til den operatør, der er ansvarlig for det hjælpefartøj, der transporterer de døde almindelige tun til kysten (hvis de ikke opbevares på fangstfartøjet med henblik på direkte landing på kysten). De døde fisk og det dertil knyttede afsnit i BCD'et skal være ledsaget af en kopi af ITD.
- 3) Mængden af døde fisk skal registreres i fangstfartøjets BCD eller, hvis der er tale om fælles fiskeri, i fangstfartøjernes BCD eller i BCD'et for et fartøj, der fører et andet flag, og som deltager i det fælles fiskeri.

BILAG XIII

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 302/2009	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1 og 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 3 og 5	Artikel 7
Artikel 4, stk. 4, andet afsnit	Artikel 6, stk. 1, litra a), og stk. 2
Artikel 4, stk. 6, litra a) og b), og andet afsnit	Artikel 54
Artikel 4, stk. 6, tredje afsnit	Artikel 20, stk. 2
Artikel 4, stk. 7-12	-
Artikel 4, stk. 13	Artikel 5, stk. 3
Artikel 4, stk. 15	Artikel 17
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 2-6	Artikel 9, stk. 1-6
Artikel 5, stk. 7 og 8, og stk. 9, første afsnit	—
Artikel 5, stk. 9, andet afsnit	Artikel 6, stk. 2
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11 og 12
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 9, stk. 3, 4, 5, og 7-10	Bilag I
Artikel 9, stk. 6	—
Artikel 9, stk. 11	Artikel 14, stk. 3
Artikel 9, stk. 12-15	Artikel 15

Forordning (EF) nr. 302/2009	Nærværende forordning
Artikel 10	–
Artikel 11	Artikel 16, stk. 2, 3 og 5
Artikel 12, stk. 1-4	Artikel 19
Artikel 12, stk. 5	–
Artikel 13, stk. 1, 2 og 3	Artikel 19
Artikel 13, stk. 4	–
Artikel 14, stk. 1, 2, 3 og 5	Artikel 20
Artikel 14, stk. 4	Artikel 22, stk. 1
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artikel 29, stk. 1, 3 og 4
Artikel 17	Artikel 30
Artikel 18, stk. 1	Artikel 25
Artikel 18, stk. 2	Bilag II
Artikel 19	Artikel 24, stk. 1, 2 og 3
Artikel 20, stk. 1 og 2	Artikel 26, stk. 1, 2 og 3
Artikel 20, stk. 3 og 4	Artikel 27
Artikel 21	Artikel 31, stk. 1-4 og 6
Artikel 22, stk. 1, og stk. 2, første afsnit	Artikel 33, stk. 1, 3 og 5
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit	Artikel 34, stk. 1
Artikel 22, stk. 3	Artikel 34, stk. 2
Artikel 22, stk. 4	Artikel 38, stk. 1, 2 og 3
Artikel 22, stk. 5	Bilag II
Artikel 22, stk. 6	Artikel 33, stk. 6
Artikel 22, stk. 7	Artikel 35, stk. 1, og bilag IX
Artikel 22, stk. 8, og stk. 9, første afsnit	Artikel 36
Artikel 22, stk. 9, andet afsnit	–
Artikel 22, stk. 10	Artikel 39
Artikel 23	Artikel 32

Forordning (EF) nr. 302/2009	Nærværende forordning
Artikel 24, stk. 1	Artikel 47, stk. 1
Artikel 24, stk. 2, 4 og 6	Artikel 40, stk. 2-5
Artikel 24, stk. 3	Artikel 41, stk. 1 og 2
Artikel 24, stk. 5	Artikel 42
Artikel 24, stk. 7	Artikel 42, stk. 1, og bilag IX
Artikel 24, stk. 8, første afsnit	Artikel 45, stk. 1 og 2
Artikel 24, stk. 9	–
Artikel 24, stk. 10	Artikel 48
Artikel 20a	Bilag X
Artikel 25	Artikel 49
Artikel 26, stk. 1	Artikel 26, stk. 4
Artikel 26, stk. 2	Artikel 27, stk. 1
Artikel 26, stk. 3	Artikel 26, stk. 5
Artikel 27, stk. 1	Artikel 31, stk. 5
Artikel 27, stk. 2	Artikel 41
Artikel 27, stk. 3	Artikel 3, stk. 24
Artikel 28	Artikel 55
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 50
Artikel 31, stk. 1, og stk. 2, litra a), b), c) og h)	Artikel 53, stk. 2-6
Artikel 31, stk. 2, litra d)-g)	Bilag VII
Artikel 31, stk. 3 og 4	Bilag VII
Artikel 32	Artikel 35, stk. 2, 3 og 4
	Artikel 42, stk. 2, 3 og 4
Artikel 33	–
Artikel 33a	Artikel 53
Artikel 34	Artikel 56
Artikel 35	–
Artikel 36	–

Forordning (EF) nr. 302/2009	Nærværende forordning
Artikel 37	Artikel 57
Artikel 38	Artikel 58
Artikel 38a	Artikel 59, stk. 1 og 2
Artikel 39	Artikel 61
Artikel 40	-
Artikel 41	Artikel 62